

JOOP!

Sportski stil na luksuzan način

Kad se spoje sport i luksuz nastane – *athluxury*. Riječ je o novom modnom trendu koji je nedavno inaugurirao Vogue i koji vuče inspiraciju iz golferskog, teniskog, polo i jedriličarskog svijeta

PIŠE
**MARJANA
FILIPOVIĆ
GRČIĆ**

U natrag nekoliko godina zacijelo ste uživali u tome što možete odjenuti tenisice na posao i čak ih kombinirati uz odijelo. Taj udoban i oslobađajući trend nazvan je *athleisure* i podrazumijevao je inkorporiranje sportske odjeće u različite svakodnevne prilike, no ovoga proljeća na scenu stiže nova varijanta koju biste kao modno osviješten muškarac trebali upoznati.

Vogue ju je nazvao *athluxury*, napravivši kovanicu od dvije riječi – *athlete* (sportski) i *luxury* (luksuz). Da, govorimo o sportskom luksuzu u kojem, kad kažemo sportska odjeća, ovaj put ne mislimo na onu kakvu možete vidjeti u svojoj teretani.

O ne, ovo su komadi kakvi se nose u nešto otmjenijim sportovima i kakve biste mogli vidjeti da zadete u kakav bolji golf ili teniski klub. Govorimo o sportskoj odjeći na luksuzan način; o finim polo majicama kakve ove sezone ima Strellson ili udobnim mokasinama poput onih iz aktualne proljetne JOOP! kolekcije, vestama od kašmira ili teniskim kratkim hlačama kakve dolaze iz radionice brenda Paul Smith u kojima će vam ovo ljeto biti i ugodno, a istodobno ćete biti i elegantni...

Athluxury odgovara na zahtjeve suvremenog muškarca da u istoj odjeći, kroz sve silne obaveze u danu, proleti na krilima dobrog stila

Da vam lakše to predočimo, zamislite što bi nosila ekipa iz Luhrmannova „Velikog Gatsbyja“ da se umjesto na one lude zabave zaputila na poslijepodnevni koktel u ladanjski klub. Jeste?! E, to je *athluxury*.

A kad smo kod ere Gatsbyja, nije ovaj stil nešto tek izumljeno i sasvim novo. Prvi put se utjecaj sportske odjeće na modne trendove bilježi 1920-ih kad je francuski tenisač René Lacoste majicu s kragom (i logom krokodila jer mu je „Le Crocodile“ bio nadimak) s terena prenio u modni svijet.

U to vrijeme i Hermès je krenuo dizajnirati modele inspirirane tenisom i jahanjem,

René Lacoste svojom je majicom s kragom prvi prenio sportski stil na modne trendove

CANALI

PAUL SMITH

HERNO

STRELLSON

JOOP!

da bi znatno kasnije, 1972. godine, Ralph Lauren napravio veliki *boom* sa svojom polo majicom ne krijući inspiraciju – logo brenda je, sigurno to već dobro znate, igrač pola, čime je majica postala ne samo izrazito funkcionalan komad odjeće, već i simbol elitizma pošto je polo sport koji odašilje vibru engleskog aristokratskog duha. A baš ta je vibra bila potrebna Laurenju da zaokruži svoju viziju američkog sna.

Osim utjecaja *high class* sportova poput tenisa, golfa ili pola, jedna od najvažnijih stvari koje definiraju ovaj stil je funkcional-

nost spojena s modom koja će funkcionirati u urbanim životnim uvjetima, a u njemu su inspiraciju potražile i tradicionalnije modne kuće poput Balmaina, Givenchyja i Balenciage i tako se približile masovnom tržištu.

Međutim, nisu samo ove dizajnerske modne kuće nositelji *athluxury* stila. Čak i Jenna Riddle, stilistica u Nikeu je za tren-

Osim utjecaja high class sportova poput tenisa, golfa ili pola, jedna od najvažnijih stvari koje definiraju ovaj stil je funkcionalnost spojena s modom koja će funkcionirati u urbanim životnim uvjetima

Cipele kakve trebate

Možda niste znali, ali kolekcije **Harrys of London**, jednog od najtraženijih brendova muške obuće, od ove sezone su dostupne i kod nas, ekskluzivno u **Heraldi for men storeovima**. Aktualna kolekcija za proljeće/ljeto 2017 je točno ono što će zaokružiti vaš *athluxury* stil – u potpunosti je posvećena uživanju, prenoseći slobodu i poželjnost kretanja iz sfere slobodnog vremena u poslovno okruženje.

I sportski brendovi uviđaju važnost stvaranja finije odjeće koja će se lakše kombinirati s klasičnim komadima iz ormara

dove 2017. komentirala: „Sportska odjeća će sada imati više dodirnih točaka sa sakoom u smislu kroja i izgledat će elegantnije nego dosad“. Čitajte: ne samo da će sportska odjeća biti finija, već će se lakše i kombinirati s elegantnijim, klasičnijim komadima koje već imate u ormaru.

Ako vam se čini da se ne isplati investirati u ovaj trend, žao nam je, ali moramo reći da niste u pravu – predviđa se da će zadržati još dugo jer on itekako odgovara potrebama i tempu današnjeg života. Ritam svakodnevice je brz i potrebna vam je odjeća u kojoj će vam biti dovoljno udobno dok trčite sa sastanka na sastanak, u kojoj u uredu nećete izgledati kao da ste klinac koji je tu zalutao nakon partije hakla i u kojoj ćete nakon posla ravno moći odšetati u neki cool klub i opet izgledati jako, jako dobro.

I uz sve to odašiljati poruku koja se danas cijeni više nego išta – ja sam aktivan muškarac.

Ovaj stil okrenite u vlastitu korist – potrebno vam je tek nekoliko pomno odabranih i kvalitetnih komada odjeće da biste elegantno i bez puno muke mogli proždri raznim prilikama u svom danu i uvijek izgledali dostojno svake situacije. I zapamtite, ako se ne osjećate dobro u puloveru bez rukava ili polo kapici od tvida, nećete završiti kao ikona stila već kao neki čudak, pa stoga ne forsirajte sve komade pod svaku cijenu.

I kad smo kod cijene, ne morate nositi samo najskuplje dizajnerske komade da biste dokazali da kužite trend – mnogi povoljniji brendovi lansirali su kolekcije s kojima ćete moći postići pravu stvar.

Rekli smo vam da će ovaj trend ostati u jako dugo, a tome u prilog idu i silni napori (i dakako, novac) koje dizajnerske kuće ulažu u ovaj stil. Ne samo da veliki modni igrači izbacuju sportsku odjeću napravljenu od najfinijih materijala i besprije korno krojenu, već se na ovom trendu spajaju visoka moda i visoke tehnologije.

Već smo spomenuli **Ralphu Laurena** koji je udahnuo novi život polo majici i koji je kao dugogodišnji sponzor US Opena odlučio odvesti svoj naj-

slavniji model korak dalje. Udruživši se s kanadskim biometrijskim inovatorima **OMsignalom**, kreirao je **Polo Tech** majicu. Majica je napravljena od kompresijske tkanine s provodljivim vlaknima koja Bluetoothom odašilju podatke o otkucajima srca, razini energije, ritmu disanja...

Isto tako, brend **Z Zegna**, sportski dio talijanske modne kuće Ermenegildo Zegna lansirao je **Icon Warmer**, zimsku jaknu sa sistemom grijanja utkanim u niti s bežičnim napajanjem.

Z ZEGNA ICON WARMER

Seksualnost bez tabua

Marina Krleža (38), negdašnja profesorica hrvatskog, književnica i *community* menadžerica, glavna urednica internet platforme Seksoteka, bez dlake na jeziku govori o seksualnosti u hrvatskom društvu, ali i o osobnim afinitetima u vlastitom seksualnom životu

PIŠE **MIA MITROVIĆ**

Suvremena MK, Marina Krleža, književnica, *community* menadžerica i bivša profesorica hrvatskog jezika trudi se detabuizirati pristup seksualnosti i hedonizmu u društvu, smatrajući da relativizacija seksualnosti sa sobom nosi korisne društvene promjene. Voljela bi da se o seksualnim interesima i (ne)afinitetima progovara kao i o hrani, odjeći i automobilima, prakticirali mi tu seksualnost u životu ili ne.

Iako frojdovka, smatra da smo mnogo više od seksualnih bića i da bismo bez srama trebali moći reći što u seksu volimo, a što ne volimo te s kim i kako možemo, odnosno ne možemo. S tim ciljem pokrenula je Seksoteku, internet platformu na kojoj se, osim erotike i pornografije u umjetnosti, o istoj piše i sa znanstvenog aspekta, kako bi teorije i edukacije o seksualnosti na internetu bilo više u odnosu na praksu i video produkciju pornografije koja zauzima veliki dio internetskog prostora.

Za naš časopis Marina otvoreno govori o svom kontroverznom romanu, problemima s kojima se susrela radeći u hrvatskim školama, ženskom viđenju pornografije te seksi igračkama koje je isprobala.

Treba li Hrvatima seksualna revolucija? Pogledamo li поближе, upravo nam se događa. Revolucionarna komešanja 60-ih i 70-ih, naše su prostore tek okružila, a nešto veće seksualne slobode u bivšoj državi počele su sredinom 80-ih. No, čak i tada, slobodniji javni diskurs o seksu bio je rezerviran uglavnom za muškarce; žene su u tom procesu, čast iznimkama, služile više kao objekt požude, manje kao ravnopravan subjekt, što je vidljivo u filmu, glazbi i književnosti tog razdoblja.

Danas je situacija slična. Tajna želja za promjenom partnerica, otvoreni razgovori o seksu u javnom prostoru i erotska književnost, još uvijek su u većoj mjeri rezervirani za svijet muškaraca, a žene koje počinju otvorenije pristupati tome, još uvijek nailaze na otpor u nekim sferama društva.

Ženska seksualnost je, apsolutno nepravedno, u Hrvatskoj još uvijek tabu. Prosječna sredovječna Hrvatica i dalje se ponosi svojom ulogom žene-majke-kraljice, u kojoj nismo sigurni koliko za svoja hedonistička „kraljevstva” uopće ima vremena, brinući za ognjište i odlazeći u crkvu gdje ju strogi Gospin i Kristov pogled opominju s oltara. Umjesto da slušaju progresivne poruke pape Franje, naši crkveni oci i majke svim sredstvima pokušavaju anulirati pravo ljudima da ispovijedaju svoju seksualnost izvan heteroseksualnog braka. Da se u nas snimi ženska serija poput „Seksa i grada”, udruge koje se u Lijepoj Našoj licemjernoj brinu o moralnoj čistoći, učinile bi zacijelo sve da se nikada ne emitira.

USPRKOS SVEMU, ljudi i dalje radije vode ljubav nego rat, a mnoge Hrvatice nemaju problema u javnosti otvoreno govoriti o seksualnosti. Među njima je i Marina Krleža, 38-godišnja prezimenjakinja najvećeg hrvatskog književnika. Marina je prije nekoliko godina napisala roman „Žena robot”, prvi roman u nas objavljen na Facebooku.

U njemu opisuje život moderne 27-godišnje Eve koja mnogo masturbira, nema problem s mijenjanjem partnera te u praksi ostvaruje vlastite seksualne maštarije. Na svoje veliko iznenađenje, zbog necenzuriranih opisa seksa, na tadašnjem radnom mjestu profesorice

SNIMILA **VIOLETA ŠUNIĆ** / MAKE UP **ARIJANA ZOGAJ** / **HONEY BUNNY**

hrvatskog u jednoj zagrebačkoj školi, doživjela je neugodnosti od ravnateljice i nekih kolega.

– Zanimljivo, moj roman prva je primijetila čudoredna profesorica fizike, pa me ravnateljica pozvala na razgovor i zahtijevala od mene da uklonim neke njegove dijelove s interneta. Točnije, radilo se o poglavlju nazvanom „Kapsula užitka”. U njemu opisujem androidnu ženu budućnosti koja masturbira u rotirajućoj kapsuli okružena muškarcima koji također masturbiraju i ejakuliraju po njoj u ekstazi. Iako sam sigurna da je svaka žena barem jednom u životu maštala o takvoj poliandričnoj situaciji, upravo ona je zasmetala nekim tadašnjim kolegicama. Poliandrija mi je zanimljiva jer je, dijakronijski gledano, premalo opisana u umjetničkim djelima. O njoj se rijetko govori čak i na Zapadu, za razliku od poligamije koja je na Istoku dobrodošla – govori mi seksepilna Marina dok pijemo kavu na prvom ovogodišnjem zagrebačkom suncu.

Stanje u hrvatskoj prosvjeti, kojom dominiraju vjerski licemjeri i konzervativni pojedinci sa srednjovjekovnim *mindsetom*, primorali su Marinu da napusti posao u prosvjeti. Sada se bavi *community managementom*, *copywritingom* i *content marketingom* u digitalnoj agenciji, jer prilike u prosvjeti su joj nedovoljno dinamične, a tamošnji kolektivi neskloni promjenama i prilagodbi novim tehnologijama.

– Kada sam prije nekoliko godina shvatila da lijevi rade slično što i desni, to me istovremeno užasnulo i otrijeznilo. Najveći problem u školstvu, kao i u ostalim sektorima, su korumpirane elite. U hrvatskim školama kreativnost nije na cijeni, već poslušnost i neisticanje. Jokićev kurikulum je odličan, međutim, za njegovu propast nije kriva isključivo politika, već dijelom prosvjetari sami koji, u strahu za radna mjesta, šute te se nedovoljno informiraju i angažiraju. Nastavni plan i program osnovnih i srednjih škola postaje sve nezanimljiviji novim generacijama djece. Odlazak u školu ne bi trebao biti opterećenje, nego radost. Umjesto da se kurikulum mijenja i uvede više informatike, novih sadržaja i tehnologija, mi nastavljamo po starom. Ne razumijem kako političari ne shvaćaju da je školstvo najvažniji resor?! To mi je pomalo fantazmagorično – otvoreno će Krleža.

NJEN SUKOB S USTAJALOŠĆU hrvatskog školstva najbolje bi mogla opisati radnja filma „Društvo mrtvih pjesnika”.

– Licemjerje me užasava. Jednom pri likom, razgovarala sam o tome s kolegom

Smatram da su ljudi biseksualni, ali toga nisu svjesni jer im društvo nalaže drukčije. Osobno sam si to odavno osvijestila, ali ipak ponešto veću sklonost imam prema muškarcima

Zoranom Ferićem, koji također radi kao profesor u jednoj zagrebačkoj gimnaziji. Rekao mi je da, kada s učenicima obrađuje vulgarizme u jeziku, na ploču napiše „kurac” i „pička”. Pritom se nitko od učenika i roditelja ne buni. Međutim, kada žena napravi nešto slično, odmah slijede sankcije. Spolna diskriminacija u Hrvatskoj još uvijek je na previsokoj razini – kaže Marina te dodaje da je, uz kvalitetno obrazovanje, današnjim klincima prijeko potreban zdravstveni odgoj jer o seksualnosti uglavnom uče s interneta.

– Radila sam u desetak hrvatskih srednjih i osnovnih škola. Ono što sam, kao profesorica, primijetila je veliki nedostatak seksualne edukacije među mladima. Brak i djeca i dalje su apsolutni *must have* i klinge se takvim odgojem gura u projekte braka prije kvalitetnog upoznavanja partnera, što često rezultira lošim bračnim zajednicama i visokom stopom razvoda.

Ipak, smatra da su za nejednakost krive i žene same.

– Suodgovorne smo. Kad sam u vezi, partner i ja kućanske poslove jednako raspodijelimo. Žene ne bi smjele dopuštati da odgoj djece i briga o domaćinstvu budu isključivo na njima. U brakovima se treba njegovati prijateljstvo i razumijevanje. Previše robujemo tradicionalnom ponašanju, a vremena se mijenjaju. Političari bi trebali biti oni koji također podržavaju liberalnije odnose među spolovima, međutim, u praksi je obrnuto – tvrdi Marina koja je pobornica prava seksualnih manjina, svake godine podržavajući Povorku ponosa, a i sama se deklarira kao biseksualka.

– Smatram da su ljudi biseksualni, ali toga nisu svjesni jer im društvo nalaže

drukčije. Osobno sam si to odavno osvijestila, ali ipak ponešto veću afekciju imam prema muškarcima – iskrena je Marina koja bez srama razgovara i o svojoj ljubavi prema pornografiji.

– Nisam erotomanka jer to podrazumijeva ovisnost o pornografiji, ali sam erotofilka. Volim pornografiju, i s hedonističkog i s dokumentarističkog aspekta. Kada sam u vezi, porniče pogledam otprilike jednom-dvaput tjedno, a kad nisam i ne postoji osoba o kojoj maštam, onda ih gledam i češće. Ponekad sate provedem u pornografiji, istraživanju i masturbiranju jer me to opušta i veseli. Što se žanrova tiče, pomalo sam tradicionalna. Imam nekoliko žanrova koje preferiram, ali volim prirodno i odbijaju me, recimo, silikoni. Djelomično sam vizualan tip, ali ono što me u porničima najviše pali je tudi užitak. Svida mi se estetika talijanskog porno redatelja Maria Salierija, no mislim da bi u pornografiji trebalo biti više redateljica – otvoreno govori Marina o stvarima koje mnogo žena radi, ali o tome šute.

– **NEMA RAZLOGA** da navike gledanja pornografije kod žena budu tabu. Rezultati istraživanja koje je proveo Pornhub, otkrili su da Hrvaticе u konzumaciji pornografije ne zaostaju mnogo za muškarcima. Slične rezultate dobila je i studentica Izabela Laura koja je za potrebe diplomskog rada istraživala konzumaciju erotskih sadržaja žena u Hrvatskoj, a koji će biti objavljen na Seksoteci – objašnjava Krleža, a mi jedva čekamo baciti oko na rezultate.

U razvijenim zemljama seksualne igrac̃ke odavno su postale odlični prijatelji suvremenih žena, dok ih kod nas posjeduje manjina. Glavna urednica Seksoteke smatra da bi ih trebala isprobati svaka žena, prvenstveno zbog praktičnosti i kratkog vremena kojim se njima žena dovede do orgazma.

– Moj prvi „umjetni” dildo bio je miris za usisivač u obliku zelene plastične epruvete kojeg sam zadržala za svoja mala zadovoljstva prije nego što ga je mama bacila. Volim kupovati seksualna pomagala i *gadgets*. Uvijek ih imam desetak različitih, a na internetu postoji nekoliko novih koje bih voljela posjedovati. Uglavnom koristim dildoe, rjeđe vibratore, a volim i *strap* jer mi je zamjena uloga intrigantna. Imam ih u svim veličinama; male, velike i srednje, a koristim ih ovisno o potrebama. Moje društvo to oduvijek zna pa mi seksualne igrac̃ke ponekad poklone za rođendan. S tim kod mene ne možete pogriješiti! – kroz smijeh priznaje Marina i na mobitelu mi pokazuje novu

uniseks igračku koja izgleda toliko sofisticirano i napredno da mi se čini da onima koji ju posjeduju, živući partner više i ne treba. Barem dok im ne dosadi.

– Ne sramim se razgovarati o seksu i erotici. Upravo iz tog razloga sam i pokrenula Seksoteku, jer želim da što više žena osvijesti svoju seksualnost kao nešto normalno, prirodno i zabavno. Seksoteka već godinu dana uspješno egzistira na Facebooku, webu i Instagramu te iz mjeseca u mjesec bilježi rast posjetitelja – zaključuje Marina, iza koje su, osim Seksoteke, dva *eventa* nazvana Sekstinovo, na kojima se, uoči Dana zaljubljenih, čita erotska poezija i proza hrvatskih književnika i književnica.

Političku situaciju u Hrvatskoj nije htjela komentirati, osobito aktore srednjovjekovnih udruga jer smatra da je „jedan od glavnih hrvatskih problema taj što dajemo značaj nebitnim i bezličnim personama”.

Ipak, zasmejala ju je netaktičnost govornika na nedavnom prosvjedu Zagreb Pridea koji je održan zbog bacanja suzavca na gej klub SuperSuper.

– Nevjerojatno je da sam na prosvjedu protiv govora mržnje čula govor mržnje! Dvoje od troje govornika lamentiralo je o Kolindi i čokoladicama, krivilo desnicu za napad, a bilo je i čak i poziva na otvoreno nasilje. Udruge koje bi se trebale zalagati za ravnopravnost spolova, pretvorile su se u politikantske huškače kojima nedostaje takta i pravog aktivizma. Prekomjerno su indoktrinirani, a to nam svima šteti. LGTB udruge trebale bi pozivati na dijalog, ne na mržnju jer ispadaju poput onih protiv kojih se bore – ogorčena je Marina LGTB retorikom.

Ipak, priznaje da je veliki optimist i vjeruje u duhovni rast ljudi.

– Mlade generacije bit će te koje će promijeniti trenutno stanje i veseli me suradnja s njima. Osim toga, strpljivost je vrlina mudrih. Dolazi naše vrijeme. Nismo glasni, radimo predano na sebi, učeći nove stvari i dijeleći korisne informacije s drugima. U takvoj toleranciji stvaramo pravedniju budućnost koja velikim dijelom mijenja i percepciju seksualnosti u društvu. 🍷

**Kada sam u vezi, porniće pogledam
otprilike jednom–dvaput tjedno, a kad
nisam i ne postoji osoba o kojoj maštam,
onda ih gledam i češće**

Marina bi voljela
da se o seksualnim
interesima i
(ne)afinitetima
progovara kao i
o hrani, odjeći i
automobilima...

OBOŽAVAM COLOSEUS, ALI BEZ DJECE U SAUNI MOLIM!

PIŠE **KRISTIJAN MARTINOVIĆ**

Ovo sivilo u Zagrebu me baca u depresiju, pa odbrojavam dane do proljetnog skijanja. A ako će u relax zoni opet biti djeca koja rade sve što je zabranjeno, ja ću dofurati psa na bazen i pušiti pet cigareta odjednom u sauni

Ožujak kuca na vrata, prve visibabe promolile svoje glave iz bljuzge i umjesto da se radujem mirisima proljeća, ja se pakiram na još jedno skijanje u moj obožavani Bad Kleinkirchheim. Ovo je moje ovogodišnje bonus skijanje: našao sam *super deal* – apartmani Landhaus Coloseus nude besplatni *ski pass*. Da, skroz besplatni *ski pass*, jer gazde tog Coloseusa ujedno su i dioničari žičare, pa u ožujku svakom svom gostu daruju kartu za žicu za nula eura.

Rijetka je to prilika koju ne treba propustiti, a i ti apartmani su odlični; nisu skupi, u cijenu je uključen i spa, dvije saune i bazen. U velikom apartmanu imaju i videoteku s tisuću filmova, knjižnicu s tisuću knjiga, sve na engleskom. Vlasnici su jako *cool* ljudi, Nijemac Peter i njegova žena, Tajvanka Anne. Opušteni par i zato mi se sviđaju.

U prošlosti sam imao prilično loša iskustva s apartmanima. Iznajmim, primjerice, u Badu

preklani apartman kod neke babe za cijenu od nekih zanemarivih 15 posto manju od Coloseusa, i dobijem bapski uređen apartman na granici s degutantnim, televizor koji ne radi, naplati mi psa 50 eura (i onda se još žali da pas pušta dlake!), naplaćuje struju po potrošnji i još mi, dok me nema, ulazi u apartman i kopa po stvarima.

Coloseusi ne naplaćuju struju, a sauna kuri cijelu noć. Ne naplaćuju ni psa i još su se dapače ponudili da nam ga šetaju i dofuravali mu ostatke bifteka svaki dan. Da, ne znam jesam li spomenuo, bili smo kod njih već u siječnju. I bilo je super, ali znamo kako u svakom raji ipak ima kiše. *Raining in paradise*. Kiši u raji zvanom Coloseus im je – dječurlija. Točnije, obitelj naših susjeda Slovenaca: mama, tata, baka i dvoje djece, jedno od možda dvije, dvije i pol godine i drugo od nekih pet.

Dakle, u Coloseusu postoji spa zona na kojoj velikim slovima na svim jezicima piše RELAX ZONE. Piše na njemačkom, engleskom, slovenskom, hrvatskom, talijanskom. I na svim tim jezicima piše da je zabranjeno vikati, skakati u bazen na glavu, polijevati druge ljude vodom i općenito se ponašati kao divljak jer to je, ponovimo, relax zona iliti po naški – zona za opuštanje. No, ti Slovenci očito ne znaju razliku između relax zone i dječjeg aqua parka, pa su tako svaki dan našeg boravka od četiri popodne do devet navečer okupirali masažni bazen jer su, eto, bili sretni što su pronašli odličan način kako animirati tu malu djecu.

DOĐEM TAKO JA U SPA, a tamo na svakoj od desetak ležaljki nabacane igračke. Radilo se o, bez pretjerivanja, 30-40 svakojakih igračaka, od onih za vodu, pa sve do plišanih medvjeda kojima stvarno nije mjesto na bazenu. Djeci te dobi uopće nije mjesto u masažnom bazenu, ali ovi su tu skakali, špricali, ronili s maskama, loptali se i općenito radili sve što je bilo na svim jezicima navedeno kao zabranjeno.

Da sve bude bolje/gore, djeca su bila gola, a manje dijete kad bi izašlo iz bazena oblačili bi u pelene iz čega zaključujem da je dijete sto posto pišalo u taj bazen. A onda su još tu dječicu vodili u finsku saunu! Na stranu sad to što mala djeca ne smiju u saunu iz zdravstvenih razloga, ova djeca su dodatno divljala u sauni, skakala, plesala, urlala, plakala... I onda si ja mislim: ja mogu gol ući u tu saunu i što onda? Kakvi su to roditelji koji vode golo dijete u saunu s golim muškarcima?

Uglavnom, djeca su toliko vrištala i derala se da je za jednog boravka u relax zoni i mene i curu počela boljeti glava. Razmišljao sam da im nešto prigovorim, ali ipak nisam jer mi u apartmanu imamo psa koji pola sata plače kad odemo skijati jer ne poznaje prostor i misli da je ostavljen.

U bazenu se nisam okupao niti jednom jer je, ako možete to razumjeti, bilo neprirodno ući u bazen kojim dominira dvoje gole djece. Jednostavno smo procijenili da mi ne možemo ući u bazen dok su gola djeca koja divljaju unutra i to svaki dan, cijelo popodne do večeri, za vrijeme našeg sedmodnevnog boravka.

Tad jednostavno pomisliš: ja ovo plaćam, a ne mogu koristiti jer, jebat' ga – gola vrišteća djeca dominiraju. To su naravno krivi roditelji. To je onaj tip egoističnih ljudi koji misle da su njihova djeca svima zabavna. Mogu se staviti u njihovu kožu jer nemam djece, ali imam psa, što je vrlo slično. Ali ja, za razliku od ovih, ne smatram da je moj pas svima zabavan i ponašam se sukladno tom shvaćanju. No, vratimo se na bazen...

RIJEČ JE O MANJEM bazenu s nekoliko masažnih opcija za relaksaciju nakon skijanja. Ja sam odrastao čovjek kojeg su kao dijete roditelji dobro odgojili i ako sam ja sam u tom bazenu, kad se pojave drugi ljudi izaći ću nakon nekoliko minuta van, jer smatram da nemam pravo okupirati bazen na nekoliko sati, iako se ne derem i ne lop-tam u njemu. I ti drugi ljudi koji ovo također plaćaju imaju pravo na bazen i malo privat-

Vidjevši naša očajna lica nakon bazenskih muka koje smo prošli, gazda Peter nam je poklonio cijeli tucet Marillenschnapsa da sve izeksamo i dodemo k sebi

nosti u njemu i zato je neukusno zaposjesti bazen kao da je tvoj privat, zar ne?

Da su ljudi generalno primitivci, bez odveć obzira prema drugima, toga sam svjestan već odavno. Peter Coloseus (ah, da, Coloseus je prezime, to nisam naglasio) je ležeran čovjek koji je na голу djecu kolutao očima i slijegao ramenima na naše „goni tu djecu odavde“ poglede. Ali kako je super lik odlučio nas je spasiti, pa nas je odveo na tajno mjesto. To tajno mjesto nazivao je skloništem u slučaju III. svjetskog rata, a u biti je bila riječ o vinskom podrumu s preko tisuću boca vina. Hm, taj Coloseus ima svega po tisuću – tisuću filmova, tisuću knjiga, tisuću boca vina...

Među bocama vina našao se i paket od 12 bočica Marillenschnapsa ili u prijevodu rakijica od marelica. Pa nam je, vidjevši naša očajna lica nakon bazenskih muka koje smo prošli, poklonio cijeli taj tucet da sve izeksamo i dodemo k sebi. To smo naravno i učinili. „Ja bih na vašem mjestu potopio tu djecu“, smijao se gospod Coloseus i pozvao nas onda i u svoj stan da malo degustiramo njegovu *fancy* vina s njim i suprugom Anne.

Ono što me oduševilo bila je činjenica da frajer u stanu ima autoportret Johna Lennona s Yoko Ono. „Kupio sam tu sliku u jednom restoranu u Hollywoodu“, smijao se Peter, pa nam ispričao cijelu priču: „Bio sam prilično pijan, baš kao i vlasnik restorana i čovjek mi je to prodao za samo 4000 dolara! Kad je Yoko Ono to saznala, poludjela je!“

Wow. Čovjek ima autoportret Johna Lennona. Wow. Ne trebaš biti fan Beatlesa da bi za to rekao: „Wow!“

NEVEZANO UZ TAJ PORTRET, zaključili smo da su Coloseusi teži lovatori. Pola godine su u Bađu, a pola na Tajvanu jer žena je, kao što rekoh, Tajvanka. Budući da imaju sasvim dosta love, svoje apartmane naplaćuju relativno jeftino, jeftino s obzirom na to što nude (ako zanemarimo голу vrišteću djecu, ali za to nisu oni krivi) jer, kao što su

nam rekli neki lokalci, oni su opušteni ljudi kojima nije cilj bogatiti se na turistima, već samo žele pokriti održavanje otmjene kuće sa saunama koje rade cijeli dan i noć.

Što se samog skijanja tiče, potrefili smo genijalan tjedan iliti tjedan kad niti u jednoj zemlji nisu školski praznici, pa na stazama nije bilo djece i nisam morao vikati: „Što je ovo?! Neka netko makne ovu djecu, ja ovo plaćam!“ Staze su bile prazne, a snijeg super jer ga nije imao tko uništiti. Skijaš, zasta-neš na pola brda i pogledaš gore – nigdje nikog, pogledaš dolje – nigdje nikog! Netko bi rekao da je to depresivno, ali meni je to super. Nema mi goreg nego kad su staze krcate, hrpe kamikaza koji jure takvom brzinom i nestabilnom nepredvidivom putanjom da si sretan ako preživiš spust.

Ljudi često misle da je skijanje opasan sport, no ta je tvrdnja točna u slučaju ako nemaš kacigu i zaletiš se s glavom u drvo. A zaletjet ćeš se u drvo jedino ako kao budala skijaš 200 na sat pa izgubiš kontrolu. Ako znaš skijati i skijaš umjerenom brzinom te ako su ti vezovi namješteni na odgovarajuću kilažu tada to nije opasan sport. Dapače, teško da ćeš i nogu slomiti jer kad padneš skija će se otkvačiti od veza i neće ti biti ništa. Skijanje je opasan sport ako skijaš izvan staze preko zaleđenih potoka i zaleđenih grmova i panjeva. Nešto kao Schumacher.

JA ČAK NE PUŠIM da je istina da je Schumacher sporo skijao s kacigom i tako nastradao. Uvijek nastradaju oni koji skijaju k'o muhe bez glave bez kacige i onda se zalete glavom o glavu u nekog s kacigom pa im pukne lubanja. Neki glupi ljudi misle da je kaciga glupost i da ih nose samo djeca i najveće preplašene plačipičke. Krivo! Kaciga ne služi samo zato da ti sačuva glavu ako ti padneš, nego služi i tome da ti sačuva glavu ako se neki Schumacher zaleti u tebe. Tako se pogiba i tako se ostaje bez glave, vjerujte mi na riječ.

Ja dakle skijam s kacigom i ako me netko želi nazivati pederčinom zbog toga nek' samo izvoli, *be my guest!* Zapravo bi trebalo nositi kacigu i ako se odlučiš na namakanje u masažnom bazenu sa slovenskom djecom iz ove moje priče.

Našu zadnju večer, Peter i Anne su nas izveli u restoran na večeru. Ne znam, nije baš uobičajeno da vlasnici apartmana vode goste na večeru, ali eto, oni su takvi, ultra dobri domaćini koji žele da im se gosti vrate. I vratit ćemo se u ožujku! Ako bude sreće, neće biti gole popišane dječurlije koja dominiraju spazonom.

Sad dok ovo pišem ispijam raki-jicu od marelice jer sam si kupio litru u Billi u Badu. Taj okus mi vraća osjećaj koji sam imao cijelo skijanje. Ovo sivilo u Zagrebu me baca u depresiju, pa odbrojavam dane do ponovnog skijanja i – jeb'o me pas – ako će u relax zoni opet biti djeca koja rade sve što je zabranjeno, ja ću dofurati psa na bazen i pušiti pet cigareta odjednom u sauni!

Kako se samo veselim skijanju u ožujku: pa što ima ljepše od ispijanja pive na 2000 metara, na sunčanoj terasi neke drvene kolibice okružene snijegom?

LJUDIMA KOJI SE TAKO PONAŠAJU, kao ovi roditelji, treba dati, kak' se na engleskom kaže, *a taste of their own medicine* iliti treba im uzvratiti njihovom mjerom! Ako zanemarimo fobiju od djece, proljetno skijanje na koje krećem 18. ožujka biti će super. Peter i Anne kažu da je tada snijeg najbolji što i vjerujem jer bi trebalo biti toplo, a snijega na stazama će biti, makar umjetnog. Nema mi gore nego skijati kad je 15 ispod nule, pa ne skijam nego se skližem po ledenim pločama koje bi trebale biti snijeg.

Coloseusi su nas već unaprijed pozvali

na večeru, točnije na tajvanske specijalitete. Malo me frka toga jer nisam najludi obožavatelj orijentalnih okusa, ali hajde, malo piletine s curryjem mogu progutati i malo glumiti da mi je jako fino. Posebno ako se to zalije s čašom vrhunskog vina iz Peterovog podruma.

Završavam ovaj tekst u pozitivnom tonu dijeleći s vama sreću što ponovno idem na skijanje. Nadam se da ste se naskijali za ovu sezonu, a ako niste još uvijek ima vremena. Ako niste skijali nego ste sanjkali reći ću samo jedno: sanjkanje je za luzere! 🍀

Koja je prva stvar

koju činite ujutro nakon što uključite Gradski radio?

17 godina uspješnog emitiranja
24 sata programa dnevno
80.000 vjernih slušatelja
zajubljen u svoj grad

GRADSKI RADIO
Trg A. Starčevića 7/1, Osijek • 031 250 991

MOFIT
It's my life. Fitness.

Može boks trening
sa svjetskim prvakom?
Upisi u toku.

www.mofit.hr

BUILDING-BODY MAGAZIN

KAKO BI NA JEDNOM MJESTU okupio stručnjake iz područja fitnessa, bodybuildinga, streetworkouta te ostalih sportskih grana, Polleo Sport je nedavno krenuo s besplatnim Building-body magazinom koji je produžetak jednog od najčitanijih fitness web portala building-body.com

Magazin izlazi početkom svakog mjeseca te nudi kvalitetan sadržaj o temama iz sportske industrije, kao i edukativne te motivacijske članke. Ovaj specijalizirani časopis distribuira se uz svaku kupnju u svih 12 Polleo Sport poslovnica, prilikom online kupovine na webshopu, u 70

fitness centara u Hrvatskoj te odabranim kafićima.

Polleo Sport je odlučan u svojoj misiji da educira ljude o pravilnoj prehrani te važnosti aktivnog življenja i bavljenja sportom, pa tako u ožujku izlazi četvrto izdanje magazina u kojemu se mogu pronaći zdravi recepti, razne vrste treninga te objašnjenja pojedinih proizvoda.

Od samog osnutka, istoimeni portal je zamišljen kao mjesto na kojemu će se uvijek moći pronaći stručni članci iz različitih grana sporta kojima će ljudi vjerovati, a sada istim smjerom nastavlja i časopis istoga naziva.

IZLETI U ZAGREBAČKU OKOLICU

DOTA JE ZIMSKE letargije, serija, filmova, surfanja iz naslonjača. Stiže nam proljeće, vrijeme je da se pomaknete. Predlažemo vam izlete u zagrebačku okolicu, a na to nas je podsjetila nova razglednica (i plakat) Zagrebačke županije. Ova tematska razglednica pruža uvid u kulturnu povijest prostora Zagrebačke županije – sakralne cjeline, dvorce, kurije i institucije u kulturi (od Zaprešića, Dugog Sela i Svete Nedelje, pa do Krašića, Vrbovca i Samobora). Odličan poticaj da napokon protegnete noge. Autori fotografija na razglednici i plakatu su Marko Vrdoljak i Mario Žilec.

PEYRONIJEVA BOLEST – EMOTIVNI TERET ZA MUŠKARCE

ZAKRIVLJENOST PENISA za vrijeme erekcije zbog čega je spolni odnos često otežan i bolan – Peyronijeva bolest – predstavlja velik emotivni teret za muškarce. Iako nije riječ o erektilnoj disfunkciji, mnogi oboljeli ističu da se radi o još težoj bolesti koja oboljele ispočetka zbunjuje, a kako se bolest razvija muškarci počinju osjećati sram, zatim strah i vrlo često depresiju, što se potom odražava i na odnos s partnerom, odnose u obitelji, a dugoročno i u širem okruženju oboljelog.

Zbog intimne prirode bolesti, nije čudno da se o njoj malo govori jer mnogi muškarci osjećaju sram i nevoljko pričaju o tome, iako Peyronijeva bolest, koja većinom pogađa muškarce u dobi od 40 do 60 godina, ima velik utjecaj na muško samopouzdanje i zdravlje.

Upravo zbog toga pokrenuta je nova internetska stranica koja na jednom mjestu donosi sve informacije o Peyronijevoj bolesti, koja većinom pogađa muškarce u dobi od 40 do 60 godina. Procjenjuje se da je 3 do 7 posto muške populacije zahvaćeno ovom bolešću, ali brojka može biti i puno veća. Uzrok još uvijek nije poznat, no najčešće se spominje trauma od koje može doći tijekom spolnog odnosa.

Ako postoji sumnja na Peyronijevu bolest, oboljeli treba obaviti pregled kod liječnika specijalista urologa, po mogućnosti subspecijalista androloga. Iako zasad ne postoji lijek za Peyronijevu bolest, dostupni su postupci koji mogu doprinijeti smanjenju zakrivljenosti penisa i ublažiti bol, a dijele se na minimalno invazivne, tj. nekirurške postupke, te kirurške intervencije, odnosno operacije.

Sve dodatne informacije o uzrocima, simptomima, dijagnostici i mogućnostima liječenja Peyronijeve bolesti dostupne su na internetskoj stranici www.peyronie.hr.

KRISTIAN BANG FOSS: SMRT VOZI AUDI

GLAVNI JUNAK (bolje reći antijunak) Asger živi u Kopenhagenu sa svojom djevojkom i njezinom kćeri i radi u reklamnoj agenciji. Nakon katastrofalno loše odrađene reklamne kampanje dobiva otkaz i počinje provoditi dane izležavajući se na kauču i opijajući se. Kad ga djevojka ostavi, Asger se preseli u unajmljeni stan na periferiji, gdje živi izolirano i bez kontakata s dotadašnjim prijateljima i kolegama.

Pola godine kasnije prinuđen je prihvatiti posao pomoćnika invalidnoj osobi u turobnom naselju na periferiji Kopenhagena, gdje se brine za invalida Waldemara. Njihova dnevna rutina ogledni je primjer krajnjeg beznađa, no Waldemar je smislio izlaz: plan mu je posjetiti glasovitog iscjelitelja koji živi u Maroku. Asger je skeptičan, no ipak pomaže Waldemaru da prikupi novac za putovanje i nakon kratkog vremena dvojica se supasnika nađu na putu kroz Europu. No putem ih prati osoba u crnom Audiju, i dok se približavaju Maroku putovanje se pretvara u utrku sa smrću...

Ova knjiga je komedija apsurda, u kojoj glavni junaci osjećaju neodoljivu potrebu da se iščupaju iz okova besciljnog životarenja.

Izdavač: „Naklada Ljevak“

WI-FI KOJI NE POZNAJE PREPREKE

SNAGA WI-FI SIGNALA unutar doma nerijetko diktira naše kućne rituale i tjera nas da se prilagođavamo fizičkoj lokaciji routera. To nam ne odgovara jer na svojim pametnim telefonima, tabletima i laptopima želimo surfati bez ograničenja gdje god želimo.

Da traganje za Wi-Fi signalom po kući ili prostranom stanu nije nimalo zabavno, pokazala nam je i Mirjana Mikulec u specijalnom izdanju svoje popularne emisije. Omiljena domaća dizajnerica interijera, savjetuje na koji način možemo "open space" trend primi-

jeniti u uređenju doma i tako rušenjem zidova riješiti problem s Wi-Fi signalom u različitim dijelovima stambenog prostora.

Srećom, s pojačivačem signala problema više nema, a dom napokon postaje naša oaza mira. Zidove ne moramo rušiti, a svoju privatnost možemo zadržati korištenjem Wi-Fi pojačivača signala koji Vip ima u ponudi.

U novoj ponudi, Vipnet korisnicima koji ugovore Fiksni Trio paket nudi **Wi-Fi pojačivač signala** po simboličnoj cijeni, s čime dobivaju stabilan signal u

svakom kutku stana. Uz Fiksni Trio (Internet + TV + telefon) očekuje vas i atraktivna ponuda mobilnih tarifa s posebnim popustom.

Izaberite **Fiksni trio paket** za 205 kuna mjesečno u kombinaciji s mobilnim tarifama Bez Granica+, a uz D-Link pojačivač Wi-Fi signala za samo 9 kn uživajte u odličnom signalu u svakom kutku doma.

Saznajte više o Fiksnom Trio paketu i odaberite Wi-Fi koji ne poznaje granice.

Nazovite odmah 0800 13 13 ili posjetite www.vipnet.hr

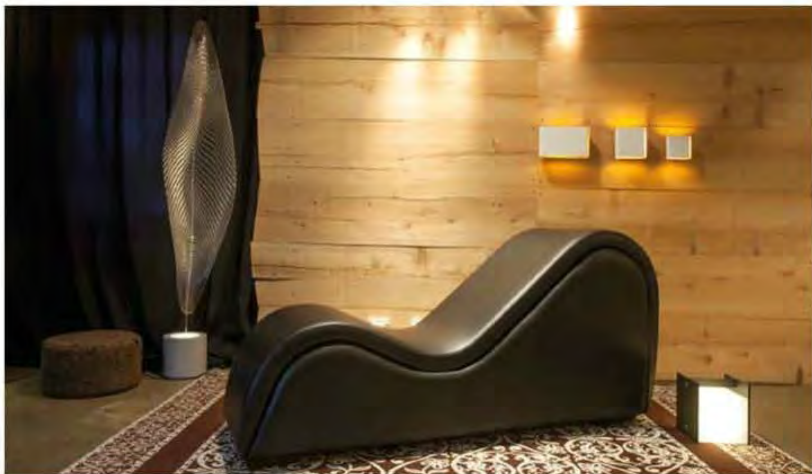
JELLY PROJEKT

ŽELJA NAM JE BILA napraviti nešto jedinstveno u Hrvatskoj, stvoriti premium proizvod na našem tržištu namještaja. Cilj nam je bio razviti vlastitu robnu marku; jednostavno smo htjeli raditi nešto

što nitko ne radi, razvijati nove stvari i nove proizvode. Mislim da smo s projektom Jelly dobili zanimljiv proizvod, uzbudljivu liniju i iznimne udobnosti. Dobili smo liniju proizvoda koju možemo razvijati i za druge tipove namještaja; mislimo da je linija Jelly zahvalna i da se može implementirati na druge komade namještaja, pa stoga upravo radimo na novim proizvodima to jest prototipovima – tako o atraktivnom domaćem komadu namještaja govori Davor Kovačić, kreator i pokretač ideje razvoja Jelly stolice.

Ističe kako su kut i nagib naslonjača Jelly stolice ergonomski oblikovani, te da je stolica antropometrijski prilagođena dimenzijama tijela. "Jelly sigurno donosi novu udobnost, ali i vizualno je izvrstan dodatak prostoru. Ovo sigurno nije samo jedna od stolica, ovo je naš Jelly – ergonomski iskorak u prostoru življenja," kaže Kovačić.

Više na www.jelly.hr

RUSIJA

Zlatne djevojke

Tamnokosa **Koko** nije lik iz Kušanovih romana za djecu. Naša Koko ima novu prijateljicu, plavokosu **Juliju** s kojom igra razne igrice, uz hrpu jaaako seksi pomagala. Obje su stalne članice popularnog moskovskog elitnog kluba za muškarce „Golden Girls“. Ako se nađete u Moskvi, s podebljim novčanikom, svakako svratite i potražite ih...

VENEZUELA

Plavuše vladaju!

Jeni Summers (lijevo) je bujna, atraktivna, seksi plavokosa ljepotica koja golišavim fotografijama puni društvene mreže i muške časopise diljem svijeta. Eto je tako i u venezuelanskom izdanju Playboya, sa šeširom kojim ponekad sakrije pokoji detalj... Ništa manje atraktivna, ali još uvijek nešto sramežljivija Poljakinja **Monika** (sasvim lijevo) pravi joj društvo. Ona voli cvijeće, tetovaže i lakirani namještaj.

MEKSIKO

Jagode i čokolada

Meksički Playboy nastavlja s vrlo efektivnim grupnim *pictorialima*. Nakon što smo u prošlom broju uživali u „borilačkim sportovima“, za veljaču su pripremili „sweet ladies“. **Ashley, Stephanie, Amy Lee i Khloe** razmazuju se čokoladom, hrane jagodama i trljaju tijelima – scene su to koje nikoga ne ostave ravnodušnim. Nije to sve. Predivna zlatokosa Ruskinja **Dasha** uživa na suncu i pijesku, dok se Poljakinja **Kasia** ponosno isprсила i pokazala svoje čvrste grudi i tek nešto manje čvrst trbuh.

Deborah Driggs

OŽUJAK 1990.

SNIMIO **RICHARD FEGLEY**

Ne, ne čini vam se: na naslovnici američkog Playboya prije točno 17 godina bio je – Donald Trump! A danas je, vidimo gdje... No, nas ne zanima Trump već dražesna brineta s duplerice iz ožujka 1990. godine. Deborah je rođena u Kaliforniji, kao klinka bila je nada umjetničkog klizanja, no teško je podnosila taj pritisak i na kraju se ostavila klizaljki. U srednjoj školi postala je takozvana *homecoming queen*, potom i glavna *cheerleaderica* školske momčadi Saddleback College Gauchos. Nakon srednje škole krenula je u manekenske vode i korak po korak došla do duplerice Playboya! Kako to već obično biva, uslijedili su razni angažmani unutar Playboya, pa nekoliko manjih uloga ne velikom ekranu („Total Exposure”, „Night Rhythms” i „Twogether”). Prije desetak godina, zajedno sa Karen Risch, napisala je knjigu zanimljivog naslova – „Hot Pink: The Girls’ Guide to Primping, Passion, and Pubic Fashion.”

GLB[®]

galeb.hr

Nova kolekcija

JAGUAR XE BUSINESS EDITION

IZNAD SVEGA -
TO JE JAGUAR.

za 289.900,00 KN

- 5 godina jamstva
- financiranje uz 0% kamate *
- Euro NCAP ocijenjen kao najbolji u klasi

Posjetite nas i saznajte više:

Auto Benussi d.o.o.

Ljubljanska avenija 1, 10000 Zagreb

Tel. +385 (1) 646 3 800

croatia.jaguar.com

CO₂ emisije od 99 g/km, Potrošnju goriva od 3.8 l/100 km

*Ponuda po sistemu "ključ u ruke", uz kamatu od 0% iskoristite pogodnost kupnje putem finansijskog leasinga: 1/3 platite odmah, 1/3 nakon 12 mjeseci i 1/3 nakon 24 mjeseca, uz 1,5% troškova obrade